

1 FEBRUARI 1929

No. 3

34e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Het zal geschieden, dat wie zich ook bekeert, en gedoopt wordt in Mijnen naam, vervuld zal worden; en zoo hij volhardt tot het einde, zal Ik hem onschuldig houden voor Mijnen Vader, te dien dage wanneer Ik zal staan om de wereld te oordeelen”.

Boek van Mormon, 3 Nephi 27:16.

„BEHOUDT HET GELOOF”.

Uit een rede van Ouderling David O. McKay van den Raad der Twaalf Apostelen, gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, 5 October 1928.

„Maar gij, wees wakker in alles, lijd verdrukkingen; doe het werk van een evangelist; maak, dat men van uwen dienst ten volle verzekerd zij.

„Want ik word nu tot een drankoffer geofferd, en de tijd mijner ontbinding is aanstaande.

„Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden.”

Aldus schreef Paulus de Apostel aan Timotheüs, zijnen „zoon in het geloof”. Timotheüs bevond zich toenmaals te Efeze en presideerde over die vertakking van de Kerk. Paulus was als gevangene in Rome, mogelijk in het aangezicht van den dood, waarop hij doelt wanneer hij schrijft: „Ik word nu tot een drankoffer geofferd”. Paulus schijnt een diepe genegenheid gekoesterd te hebben voor dezen jongen man, dien hij in het begin zijner bediening gedoopt heeft, mogelijk bij dezelfde gelegenheid dat hij Timotheüs' moeder, Eunice, doopte, en zijn grootmoeder, Lois.

Datgene in deze laatste boodschap, die Paulus aan zijnen beminden mededienstknicht zond, waarop ik den nadruk wensch te leggen, kan in drie woorden worden gezegd: „behoudt het geloof”. Reeds eerder had Paulus in een schrijven Timotheüs aangemoedigd om zulks te doen — het geloof vast te houden.

„Niemand verachte uwe jonkheid; maar zijt een voorbeeld der geloovigen in het woord, in wandel, in liefde, in den geest, in geloof, in reinheid.” ***

„Heb acht op uzelf en op de leer; volhard daarin; want dat doende, zult gij en uzelf behouden, en die u hooren.”

Ik gevoel mij gedrongen om de boodschap te herhalen die Paulus aan Timotheüs gaf: „Behoud het geloof”. Voor sommigen uwer moge zulk een vermaning afgezaagd schijnen, van minder gewicht, of van gering belang, doch terwijl ik voor u sta, kan ik geen betere boodschap vinden om aan de Heiligen der Laatste Dagen te geven, „Houdt het geloof vast”. Behoudt het. Als ik dit zeg, denk ik aan jonge mannen en jonge vrouwen, wien de problemen van dezen tijd te machtig zijn, die ernaar trachten om overeenstemming te zien tusschen de leeringen van de Laterdaagsche Kerk en sommige der leeringen die zij op school ontvangen, benevens de afkeurende opmerkingen, die hun studiegenooten in dit verband ten beste geven. Deze jonge mannen en vrouwen zijn oprecht in hun verlangen om recht te handelen, en ik geloof ook dat zij de waarheid zoeken, doch een en ander is hun te machtig, en soms vragen zij zich met Pilatus af: „Wat is waarheid?”

Bij deze verbijsterende vraagstukken, bij al dat vragend overwegen, wilde ik dat zij hun ziel met deze gedachte verankerden: „Ik ga het geloof vasthouden, ik zal het geloof trouw blijven tot dat ik boven allen twijfel bewezen heb dat dat geloof niet in overeenstemming met de waarheid is”. En ik weet dat de dag nimmer komen zal, wanneer een oprechte ziel bewijzen kan dat dit geloof niet harmonieert met de waarheid. Een oprechte ziel zal vinden, dat het met de waarheid overeenstemt, want het is waarheid.

Wat het beteekent om het geloof te behouden.

Wat beteekent het om het geloof te behouden? Het beteekent ten eerste, dat wij Jezus Christus aannemen, niet alleen als een groot leeraar, een machtig leider, doch als de Zaligmaker, de Verlosser der wereld. Hier ligt echter veel in opgesloten, want ik weet dat vele studenten commentaren van befaamde opvoeders lezen, die zeggen dat, om een Christen te zijn, het niet noodig is dat men Christus aanneemt als zijnde in letterlijken zin de Zoon van God, dat het niet noodig is om in de onbevleete ontvangenis te gelooven, dat het niet noodig is om te gelooven in de letterlijke wederopstanding uit het graf. Doch hij die het geloof behoudt, zal Jezus Christus aannemen als de Zone Gods, de Bevrijder der wereld. Ik zou willen dat alle menschen dat geloof behielden. Ik acht het de grondslag van iemand's geluk, de grondslag van zijn zielevrede. Ik acht dit het cardinale beginsel van de Kerk van Jezus Christus. Een jongeman, die dat geloof behoudt, moge dan niet in zijn hart weten dat alle dingen die Jezus zeide waar zijn, maar wanneer hij aan de waarheid van Christus' goddelijkheid vasthoudt, zal hij blijven harmonieeren met de leeringen van den Zaligmaker, door den geest van het geloof. En wij wandelen in deze wereld door

geloof. Wij zijn gelijk de kleine jongen, die in het midden van een groote stad zijn vader's hand vasthoudt: de kleine jongen is niet op zijn gemak door het lawaai en de drukte van de menschen-massa, en ziet in, dat indien hij loslaat, hij verdwalen zal, en mogelijk niet in staat zal zijn om bij zijn vader terug te komen. Zoolang hij evenwel de hand van dien vader vasthoudt, is hij veilig. Hij heeft de verzekering dat zijn vader hem naar zijn tehuis terug zal leiden. Zoo is het met den jongen mensch, die in dit laterdaagsche werk zijn geloof behoudt. Er moge verwarring om hem zijn, zijn gedachten mogen ietwat verstrooid zijn, doch hij heeft zijn hand in die van zijn Verlosser, en met vertrouwen in die bron van geesteskracht zal hij tot de waarheid geleid worden; zijn geweten zal wakker worden voor die groote geestelijke werkelijkheid, die ons omringt.

's Menschen verwantschap tot het oneindige.

De mensch is een geestelijk wezen, een ziel, en te eeniger tijd in het leven krijgt elkeen een onweerstaanbaar verlangen om zijn verwantschap tot het oneindige te weten. Hij heeft het besef dat hij niet maar een fysiek object is, dat een korten tijd van over tot oever wordt geslingerd, om zich dan ten laatste in den eeuwig-vloeienden levensstroom te verliezen. Er is iets in hem, dat hem aandrijft om boven zichzelf te rijzen, om zijn omgeving meester te zijn, om het lichaam en alle fysieke zaken te beheerschen, en te leven in een hoogere en schoonere wereld.

Het was James Russell Lowell, die in zijn beschrijving van dien schoonen Junidag schreef:

„Elk kluitje voelt een machtsberoering, —
Een instinct in zich, dat reikt en zich verheft,
En, blindelings boven zich naar licht tastend,
Wordt tot een ziel, in gras en bloemen.”

Alzoo is er in den mensch een geestelijk verlangen, een zuchten naar geestelijke gemeenschap, dat hem bijblijft, en hem ten allen tijde kan lichten uit datgene wat, bij de geestelijke dingen vergeleken, zuiver-fysiek en zinnelijk schijnt.

Veilig verankerd.

Ik geloof dat wij in dezen tijd meer tot het besef van die groote waarheid komen. President Nibley heeft er vanmorgen naar verwezen. Jongeman, behoud uw geloof. Weet dat de grootste aller leeraars, de Volmaker der Menschheid, de Verlosser der wereld, de eenigste veilige gids voor alle hongerende zielen is. Dat leert het Mormonisme. Het is geen dogma, het is werkelijkheid.

Millikan, de groote geleerde, schreef dit neer in de volgende woorden:

„Het allerbelangrijkste in de gansche wereld is een geloof in het werkelijk bestaan van zedelijke en geestelijke waarde”.

Deze gedachten breng ik in verband met dat eene veilige anker: het geloof behouden, — de wetenschap dat Jezus Christus de Verlosser der wereld is. Laat nimmer sophisterij of guldentongige redenaar (van mannen die hun verankering in Christus verloren hebben) u van die waarheid afleiden.

Het geloof behouden beteekent tevens, het feit aanvaarden dat de Zaligmaker — als een opgestaan, persoonlijk wezen — in deze bedeeing verschenen is, en den menschen de bevoegdheid heeft teruggegeven om in Zijnen naam te prediken, en handelend op te treden in de dingen Gods. Dat is ook een stevig anker. Sommige jonge menschen zeggen: „Wij weten dat niet”; doch zij gelooven het, en dat geloof, met vertrouwen in hun ouders, met vertrouwen in hun eigen ondervinding, hun eigen gevoelens, moet voldoende zijn om hen vast te houden totdat een werkelijke kennis hun bezit wordt, hetgeen geschieden zal. Geen oprechte jonge mensch kan aan die waarheid vasthouden en gehoor geven aan hetgeen waartoe zij inspireert, zonder van die geestelijke werkelijkheid de verzekering te ontvangen dat Jezus Christus in deze bedeeing is verschenen. O, wat zulks al niet voor een ongeloovige wereld beteekent! Wie kan de volle beteekenis ervan vatten? Welk een openbaring aan den mensch, betreffende de Godheid! Welk een beteekenis heeft zij voor het leven na den dood — de werkelijkheid en de persoonlijke betrekkingen na den dood! Welk een beteekenis inzake God's vaderschap over den mensch en de broederschap der menschelijke familie! Al deze voorname vraagpunten liggen besloten in die grootsche verklaring, dat Joseph Smith een persoonlijk bezoek van den Vader en den Zoon heeft ontvangen.

Idealen van onze jonge menschen.

Om nogmaals te herhalen, het geloof behouden beteekent, dat jonge menschen zullen streven om te zijn zooals Paulus Timotheüs verzocht te wezen: „een voorbeeld der geloovigen in het woord, in wandel, in liefde, in den geest, in geloof, in reinheid.” Zoo leert ook het Mormonisme, en onze jonge menschen gelooven hierin. Juist in de afgelopen maand heb ik een honderdtal opstellen gelezen, door evenzooveel jonge mannen en jonge vrouwen geschreven over het onderwerp: „Wat het beteekent een zending te zijn.” Wij hebben aan hen gevraagd om eerlijk hun eigen gedachten weer te geven. Ouders, ik wil u gelukwenschen met hetgeen u heeft gedaan opdat dergelijke uitmuntende opstellen geschreven konden worden, welke bij deze jonge menschen een training verrieden, die grooten lof verdient. De verhandelingen waren netjes geschreven. Het percentage verkeerd-gespelde woorden was klein, er was niet één bladzijde die geylekt was, de een na de ander

deed den schrijver eer aan. Doch het beste van alles waren hun verklaringen ten aanzien van de idealen van de Kerk, hun verlangen om rein te leven, en om het volk, welks vertegenwoordigers zij zijn, eer aan te doen. U kunt mij niet doen gelooven dat onze jongens en meisjes niet verlangend zijn om te doen wat recht is. Sommigen hunner gaven uitdrukking aan gedachten die misschien een weinig verrassend zijn, doch het waren eerlijke gedachten. Het belangrijkste is, dat deze jonge menschen de wereld ingaan, verankerd, naar ik geloof, in de gedachte dat zij trouw aan den godsdienst hunner vaders willen blijven, en indien zij zulks doen, zullen zij zich rein en onbevlekt van de wereld bewaren. Het geloof behouden beteekent juist dit. Ik weet dat ik tot vaders en moeders spreek, die liever wenschten dat hun jongens en meisjes dit doen, dan eenig ander ding ter wereld.

Blijf rein.

Als bevestiging hiervan komt mij een boodschap in gedachten, door een moeder aan haar zoon in Holland gezonden. Het stond geschreven op een klein pakje, bevattend, naar ik veronderstel, een geschenk voor haar jongen. De moeder zond het over met een der zendelingen, en het werd mij in Liverpool ter hand gesteld om aan den jongen in Holland te zenden. Buiten op dat pakje, met de moederhand geschreven, stond deze boodschap: „Quinn, blijf rein”.

In die drie woorden werd uitgedrukt de ernstige hoop en bede, die een moeder bezat voor den jongen welken zij meer liefhad dan haar eigen leven. „Blijf rein”. Om het geloof onzer vaders te behouden moeten wij rein van de zonden der wereld zijn, de jonge mannen zoowel als de jonge vrouwen. Is er iets dat meer tot den vrede en het geluk der menschheid zal bijdragen dan een kuische levenswijze? De voortduur van ons staatsbestuur is afhankelijk van de stabiliteit van ons tehuis, en de stabiliteit van ons tehuis is afhankelijk van de reinheid der ouders in die tehuizen, van de vaders zoowel als de moeders.

Jeugd van het land, als wij zeggen: behoudt het geloof, vragen wij slechts of gij patriotten zoowel als ware mannen wilt zijn, om sterk te zijn in uw jeugd, opdat gij het vaderschap waardig moogt zijn; jonge vrouwen, opdat gij het schoone van het eerbare, waardige moederschap moogt bezitten. Op die wijze zult gij bijdragen tot de kracht uwer gemeenschap, tot de kracht en den voortduur van de natie die gij liefhebt.

Het ware man- en vrouwzijn.

O, ik heb de Kerk lief, die deze hooge idealen voorstaat, niet alleen in theorie, doch ook in praktijk; en ik heb de jongens en meisjes lief, die geneigd zijn om zich te bewaren voor de hen om-

ringende euvelen; die in het geloof hunner vaders verankerd zijn. Wij groeien er niet bovenuit, wij kunnen er niet bovenuit groeien. Ons gezichtspunt moge eenigszins verschillend zijn, en de toepassing der leeringen moge afwijken van de toepassing die onze ouders maakten, zooals President Ivins vanmorgen uitlegde, doch het geloof is gezond, het is eeuwig. Evangelie-beginselen zijn waarlijk „de kracht Gods tot zaligheid”.

Dezen zomer gingen zes en negentig jonge mannen en jonge vrouwen voor plezier uit. Zij behoorden tot een organisatie in een onzer Kerk scholen. Zij waren onder goede leiding en bleven des nachts ook van huis. Toen zij den volgenden dag terugkwamen informeerde een der zorgzame vaders wijselijk bij zijn jongen naar de verrichtingen van de groep, en hij vroeg onder andere: „Zoon, hoeveel jongens hebben „onder den invloed” verkeerd?” „Wat bedoelt u, vader?” „Ik bedoel, hoeveel van de jongens drank gebruikt hebben”. „Geen een.” „Hoeveel hebben er gerookt?” De zoon dacht een oogenblik na en zei toen: „Ik kan mij er geen een herinneren”. Dan, zich tot zijn broeder wendend, vroeg hij: „Weet jij soms enkele jongens of meisjes, die sigaretten gerookt hebben?” „Nee”, zei zijn broer, „er was er niet één. Als er een geweest was, zou deze uit het gezelschap zijn gebannen.”

Ik denk, dat deze zes en negentig jongens en meisjes de idealen van het ware manzijn en het ware vrouwzijn koesteren, en zij behouden het geloof. God zegene hen ervoor.

Inachtnaem der wetten vereischt.

Tenslotte beteekent het geloof behouden, het houden aan de wetten van ons land. Geen man die het geloof behoudt, zal meedoen aan het maken of verkoopen van ongeoorloofden drank. Hij die zich met dergelijke onwettige zaken inlaat, is ontrouw jegens zijn land en zijn Kerk. Voor bijna een honderd jaren heeft de Kerk met de mannen en vrouwen gepleit om zich te onthouden van bedwelmende middelen en het overmatig gebruik van prikkelende stoffen. Vandaag hebben wij President Grant dat pleidooi hooren herhalen, toen hij allen aanspoorde om het Woord van Wijsheid te leven.

Het aannemen van Jezus Christus als Zoon van God, de Zaligmaker der wereld; het gelooven in de wederopstanding en de onsterfelijkheid van den mensch; verdraagzaam, liefdevol, welwillend en kuisch zijn; de reinheid van het tehuis verdedigen; getrouw zijn aan ons land, en trouw aan onzen God — dit zijn enkele deugden die besloten liggen in Paulus' vermaning om het geloof te behouden.

God helpe ons als jonge mannen en vrouwen, als leden van de Kerk, om zulks te doen, bid ik in den naam van Jezus Christus, Amen.

ZUSTERSHULPVEREENIGING.

Woord van Wijsheid Les No. 1.

Voor de derde week in Februari.

God's Gezondheidswetten.

1. *De mensch is geest en lichaam.* De geest en het lichaam vormen de ziel van den mensch, en de wederopstanding zal de hercening van geest en lichaam zijn. Om die reden wordt het zorgen voor het lichaam een hoogere noodzaak. Een der vele blijken van de zorg die onze Hemelsche Vader voor Zijn aardsche kinderen heeft, is het feit dat, wanneer het Evangelie op aarde was, Hij altijd wetten en geboden heeft gegeven betreffende het lichamelijke zoowel als het geestelijke welzijn. Inderdaad moet het ware Evangelie aandacht hebben voor lichamenlijk gezondheid en sterkte, daar het lichaam de tabernakel van den geest is, die in het lichaam woont, en rechtstreeks uit onze Hemelsche Ouders is geboren. De mensch behoort aandacht te schenken aan zijn lichamenlijk welzijn, want het lichaam vormt vaak den grondslag der geestelijke gezondheid.

2. *De Wet van Mozes.* Aan het vroegere Israël werden aanwijzingen voor lichamenlijke gezondheid gegeven, en aan het volgen dezer leeringen werd krachtig de hand gehouden. Wetten betreffende openbare en huiselijke zindelijkheid werden in zekere mate begrepen en met strenge nauwgezetheid uitgevoerd. Regels over diët en een juiste voedingswijze werden eveneens begrepen en gehandhaafd.

„En de Heere sprak tot Aäron, zeggende: Wijn en sterken drank zult gij niet drinken, gij, noch uwe zonen met u, als gij gaan zult in de tent der samenkomst, opdat gij niet sterft; het zij eene eeuwige inzetting onder uwe geslachten;

En om onderscheid te maken tusschen het heilige en tusschen het onheilige, en tusschen het onreine en tusschen het reine;

En om den kinderen Israëls te leeren al de inzettingen, die de Heere door den dienst van Mozes tot hen gesproken heeft” (Leviticus 10 : 8-11).

Dan volgen vele en onderscheidene aanwijzingen, in den tekst van het Oude Testament verspreid, inzake de maatregelen die de mensch moet nemen om zoowel lichamenlijk gezond als geestelijk rein te blijven.

3. *Gezondheidsgids voor modern Israël.* Is het niet een nieuwe getuigenis der waarheid van het herstelde Evangelie, dat er een gids tot lichamenlijke gezondheid aan het moderne Israël werd gegeven? Zulk een gids is in afdeeling 89 der Leer en Verbonden te vinden, en wordt genoemd:

„Een Woord van Wijsheid, ten nutte van den Raad van Hoogepriesters, welke te Kirtland vergaderd zijn, en de Kerk; en eveneens de heiligen in Zion — toonende de orde en den wil van God ten opzichte van de tijdelijke zaligheid van alle heiligen in de laatste dagen — gegeven

als een grondbeginsel met eene belofte, geschikt voor de gesteldheid van de zwakke en de zwakste van alle heiligen, die heiligen zijn of kunnen genoemd worden."

Het merkwaardige van dezen gezondheidsgids is, dat hij aan de wereld geopenbaard werd, twee generaties vóór de menschen zich over een voedingsstelsel gingen bekommeren — vóór zij het verband dat bestaat tusschen dagelijksch voedsel en dagelijksche gezondheid, beseften of er ook maar aandacht voor hadden.

4. *Gezondheid is het geboorterecht* van elk menschelijk wezen, en met gezondheid wordt niet slechts afwezigheid van ongemak bedoeld, doch een overvloedige levenskrachtigheid, die reeds een gevoel van door en door wel-zijn en vreugde doet samengaan met het bloote feit, dat men leeft. Dit behoort het onschatbare bezit te zijn van ieder menschelijk wezen vanaf zijn geboorte, en dit zou in zekere mate verwezenlijkt kunnen worden wanneer gezonde ouders den kinderen hun geboorterecht meegaven, hun vervolgens onderwezen hoe te leven, en onderwezen dat het van meer belang is om de lichamelijke machine in goede orde te houden dan om te kunnen „lezen, schrijven en rekenen". Leven is een eerste vereischte om zich door het leven te slaan. Gezondheid komt niet bij louter toeval; zij is het resultaat van het houden der levenswetten, hetzij dit bewust of onbewust gedaan wordt.

5. *Ziekte is niet natuurlijk*. Wanneer iemand ziek is, is dit het gevolg eener gebroken wet, en men behoort dan naar de oorzaak te zoeken en deze te verwijderen. Het nemen van medicijn uit de pillendoos of het „kleine bruine fleschje" kan de oorzaak nimmer verwijderen — onverschillig hoe heilzaam de medicijn ook moge zijn. Ofschoon stervelingen door ziekte vele waardevolle lessen leeren, en ofschoon er vele zegeningen komen door Goddelijke Macht, indien door geloof ingeroepen, wordt toch van den mensch verwacht dat hij de wet kent en onderhoudt, en de wet maakt hem vrij — en gezond.

6. *Kort overzicht*. Het was de bedoeling van Zijn Schepper dat de mensch in overvloedige mate levenskracht zou bezitten; en hem zijn wetten en regelen gegeven die, zoo zij met verstand en vertrouwen worden nagevolgd, hem in staat zullen stellen om zijn vollen leventijd te leven — welke niet binnen de moderne grens van zeventig behoeft te zijn, doch evengoed die van de aloude patriarchen wezen mag. Waarom zouden wij niet den ouderdom van een boom bereiken? Op die manier zal de eeuwigheid komen! Te rechter tijd en door eenvoudige gehoorzaamheid aan natuurlijke wetten zal de mensch zijn onschatbare erfenis des eeuwigen levens verwerven. Mocht de reis daarheen er een van vreugde zijn, en niet van lijden. Hij heeft een uitstekenden gids gegeven, het Woord van Wijsheid, opdat de mensch moge „loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden".

(Zie vervolg bladz. 43.)

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: H. SCHOTEL

WAARHEID EN VREDE.

Door G. DOEZIE.

„Vrede laat Ik u, Mijnen vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw harte worde niet ontroerd, en zijt niet versaagd.”

Joh. 14 : 27.

Hier is de belofte en belooning van den Vrededorst, bij Wiens geboorte de engelen „Vrede op aarde” zongen, Wiens Vrededorst immer bestaan blijft en steeds toeneemt. En zij die eens zoo'n vrede gesmaakt hebben en dan verloren, zochten vergeefs in de wereld naar een plaatsvervanger. Want er is er geen. En zij die dien vrede nog niet gesmaakt hebben, kennen den waren vrede niet.

Een vrede is te verkrijgen op één van twee manieren. In dit leven vol strijd, en waar men niet neutraal kan zijn tusschen het goede en het kwade, kan men den vrede slechts verkrijgen door of den strijd te winnen — zalig zijn zij — of den strijd te verliezen. De winnaar van den strijd ontvangt dien vrede op de wijze van den Heiland, doch de overwonnene krijgt een vrede zooals de wereld hem geeft. Dat deze vrede met strijd gepaard gaat blijkt duidelijk uit de woorden van den Vrededorst, „Uw harte worde niet ontroerd (in den strijd), en zijt niet versaagd.” Voorwaar, zulke woorden zijn niet van noode tot hem of haar die rust, maar doen ons denken aan een strijder. En zeide immers de Heiland zelve niet eenmaal: „Meent niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard” (Matth 10 : 34). Want waar ook Zijn woord — de waarheid — doordrong, daar ontstond vijandschap, soms tot het vleesch, soms tot familieband, soms tot vriendschaar, soms tot eer en geld; en vrede vervloog, als sneeuw voor de zon.

Maar is dit wel een vrede, die daar verstoord wordt? Men mag hem vergelijken bij de stilte van een kerkhof. Schijnbaar kalm en rustig, en zoover het menschenoog ziet, wordt niets verstoord. Doch die stilte is verraderlijk, want zij verbergt een vertering, een ontbinding, een verwoesting die langzaam maar zeker doorgaat en die schoone menschenlijke organen verteert en tenietdoet. En waar zulk een vrede heerscht, verwelkomt men de bazuin van den engel der opstanding, die dien vrede verstoort, de stilte verbreekt,

maar weder opbouwt en tezamen brengt, en nieuweheid des levens tot stand brengt.

Zoo werkt het Woord van Christus. De scherpe en simpele — maar toch vriendelijke — waarheid laat geen rust wanneer hij het verraderlijk stille hart binnen dringt. Scherper dan een tweesnijdend zwaard, tot de vaneenscheiding van gewrichten en merg, zoo klinkt Zijn Woord, evenals bij het graf van Lazarus.

Door Zijn vrede leeft men. Door den vrede der wereld verteert men. In Zijn vrede is men veilig. In een vrede der wereld leeft men steeds in angst. In Zijn vrede is de overwonnen vijand tot slaaf van den mensch gemaakt. In een vrede der wereld is men slaaf van den overwinnaar — de wereld.

Overwint men in Hem, dan is het vleesch niet langer meester, maar gehoorzaamt het aan den geest. Overwint men in Hem, dan legt men duivelen het zwijgen op en zegt „Gaat achter mij!” Dan sidderen de elementen der natuur en gehoorzamen zij aan het zwakke woord des menschen. De soldaten beven en stappen bevreesd terug, zooals bij Zijn gevangenneming. Dan is Zijn koninkrijk binnen of in ons, want vrede woont in het hart. Ofschoon de mensch mocht dreigen, en stormen woeden, en de natuur in opstand komen, dan nog is men niet versaad, en geniet men een verkwikenden vrede temidden van den strijd.

Doch wil men den vrede der wereld, en sluit men een verbond met den Satan, die ons alles aan wil bieden, ziet, dan is men slaaf van hem, slaaf van een vijand, zij het ons eigen vleesch, of zij het ons zwak verstand. Zoo wij vrede gesloten hebben met hem, den meester van het kwade, zoo biedt hij ons alles aan — eer, geld, macht onder de menschen, gemak, voorspoed, vrienden, en alles wat men in de wereld kent, maar..... men moet hem gehoorzamen, en leeft voortdurend in vrees. Heeft men geld — men is bevreesd en bezorgd het te verliezen. Heeft men eer — straks staat misschien iemand op, die grooter eer ontvangt. Heeft men wereldsche vrienden en is men gezocht, dan moet zeer veel moeite gedaan worden om hen te behouden, maar vrede is er niet voor het hart. Heeft men gemak, men leeft in dagelijksche angst dat men het in een oogwenk verliest, want de booze is niet te vertrouwen. In de wereld is men geen meester, maar is men slaaf, en een slaaf heeft geen rust.

Maar overwint men zijn sterksten vijand, laat het dan ook geld, gemak, wereldsche vrienden of familie zijn, of zelfs Uw eigen vleesch, dan heeft men het recht de vredesvoorwaarden aan te geven, en men onderwerpt dien vijand tot dienstbaarheid. De vijand wordt dan ten nutte. Doch vergist U zich niet, want die vijand is niet in één slag overwonnen, en al is hij overwonnen, dan nog dient men te waken, want hij is verraderlijk, en pas na langdurig, herhaald strijden mag die vijand volkomen dienstbaar zijn.

En welk een heerlijken vrede geniet dan het hart, en hoe zucht het naar meer!

Aanschouw hoe onze Voorganger, de Vredevorst, ons vooring in den strijd! Ziet Zijn overwinning over de macht van het kwade tijdens Zijn veertig dagen in de wildernis! En nadat Hij de Verzoeking had weerstaan, „dienden de engelen Hem”. Later had Hij „legioenen” te Zijner beschikking. Vrede bracht Hij tot de moeden en belasten, die als een hijgend hert, der jacht ontkomen, naar vrede zochten; doch Zijn Woord bracht versterking aan de vredigen en rustenden. Hij bood hun een vrede aan die opbouwt, niet afbreekt; die vernieuwt, niet verteert. Maar Hij biedt Zijn Vrede niet aan zooals de wereld, doch roept U toe: „Zijt niet versaagd, want de strijd is nog lang.”

Wordt niet gewonnen voor een verterenden, ontbindenden en verwoestenden vrede, maar schaaft U bij Zijn leger, om te overwinnen en een vrede te bezitten die het verstand te boven streeft. Want, zooals eens een ter dood veroordeelde Ier schreef: „Alleen hij leeft in vrede met God, die oorlog voert tegen de machten van het kwade”.

Welken vrede hebt gij?

Salt Lake City, Utah.

(Vervolg bladz. 40.)

Vragen en besprekingen.

1. Herhaal in uw eigen woorden de belangrijke boodschap, in paragraaf I van den tekst weergegeven. Voeg uw eigen ideeën hieromtrent toe.

2. Vertel alles wat gij weet over de Wet van Mozes inzake lichamelijke gezondheid. (Het meerendeel dezer regels is in Leviticus te vinden.)

3. De Joden als een ras worden ook nu als een zeer gezond volk aangemerkt. Hoe verklaart gij dit? Welke les mogen wij daaruit leeren?

4. Welke gezondheidsgids is modern Israël gegeven? Zeg hoe deze wet voor elk persoon geldt. Lees de klas voor uit Leer en Verbonden, afdeeling 89, verzen 1, 2, 3, 4, 18, 19, 20, 12.

5. Wat is 's menschen geboorterecht inzake gezondheid? Eén hoe kan hieraan beantwoord worden? Waarom is dit onze studie en ons streven waard?

6. Geef in eigen woorden een kort overzicht van deze les en haar toepassing in het dagelijksch leven.

L. D. W.

JESUS DE CHRISTUS.

(Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologiekلاس.)

Hoofdstuk 2. (Vervolg).

De Oud-Testamentische geschriften, ofschoon rijk aan beloften die betrekking hebben op Christus' komst in het vleesch, geven minder directe mededeelingen betreffende Zijn vóórsterfelijk bestaan. De kinderen Israëls, die nog onder de Wet leefden, en nog onbereid waren om het Evangelie te aanvaarden, beschouwden den Messias als iemand die in de nakomelingschap van Abraham en David geboren zou worden, machtig om hen van persoonlijke en nationale lasten te ontheffen en hun vijanden te onderwerpen. Het feit van des Messias' status als de verkoren Zoon Gods, die van den beginne met den Vader was, een Wezen dat reeds in het voorbestaan macht en glorie had, werd door het volk over het algemeen slechts vaag begrepen; en ofschoon aan profeten — die speciaal met de bevoegdheden en voorrechten van het Heilig Priesterschap begiftigd waren — openbaringen van die grootè waarheid werden gegeven, brachten zij deze toch eerder aan de menschen over in een taal van beelden en gelijkenissen, dan in directe, duidelijke woorden. Niettemin laten het getuigenis van de evangelisten en de apostelen, en de bevestiging van den Christus zelve, gedaan toen Hij in het vleesch was, en de in de huidige bedeeeling gegeven openbaringen, ons niet zonder schriftuurlijk bewijs.

In de eerste regelen van het Evangelieboek, door Johannes den Apostel geschreven, lezen wij: „In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. * * * En het Woord is vleesch geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijne heerlijkheid aanschouwd, eene heerlijkheid als des Eeniggeborenen van den Vader), vol van genade en waarheid.” (Joh. 1 : 1-3, 14, zie eveneens 1 Joh. 1 : 1, 5 : 7; Openb. 19 : 13; verg. Leer en Verb. 93 : 1-17, 21).

De passage is eenvoudig, precies en ondubbelzinnig. Wij mogen gerust aan de phrase „In den beginne” dezelfde beteekenis hechten als die welke zij in den eersten regel van Genesis heeft; en de beteekenis moet dan zijn: een tijd, aan de vroegste stadia van des menschen bestaan op aarde voorafgaand. Dat het Woord Jezus Christus is, welke in dien beginne bij den Vader was, en die Zelf met de macht en rang van het Godschap was bekleed: en dat Hij in de wereld kwam en onder de menschen woonde, wordt overtuigend bevestigd. Deze verklaringen worden gestaafd door een openbaring, aan Mozes gegeven, waarin hem vergund werd om vele van de scheppingen Gods te zien, en de stem van den Vader te hooren met betrekking tot de dingen die waren gemaakt: „En

door het Woord Mijner Macht, welke is Mijn Eeniggeborene Zoon, welke is vol van genade en waarheid, heb Ik hen geschapen". (P. v. G. W., Mozes 1 : 32, 33; zie ook 2 : 5).

Johannes de Apostel getuigt herhaaldelijk van het voorbestaan van den Christus, en het feit dat Hij in den vóórsterfelijken staat autoriteit en macht bezat. (1 Joh. 1 : 1-3; 2 : 13, 14; 4 : 9; Openb. 3 : 14). Op hetzelfde slaan de getuigenissen van Paulus¹⁾ en Petrus. Terwijl hij de heiligen onderrichtte omtrent den grondslag van hun geloof, hield laatstgenoemde Apostel hun voor oogen, dat hun verlossing niet door vergankelijke dingen teweeggebracht kon worden, noch door het uiterlijk waarnemen van traditioneele vereischten, „Maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onstraffelijk en onbevlekt Lam, Dewelke wel voorgekend is geweest vóór de grondlegging der wereld, maar geopenbaard is in deze laatste tijden om uwentwil". (1 Petrus 1 : 19, 20).

Nog indrukwekkender en waarschijnlijk meer afdoende zijn de persoonlijke getuigenissen van den Zaligmaker inzake Zijn eigen leven vóór het sterfelijke, en de zending onder de menschen, waartoe men Hem had aangewezen. Niemand, die Jezus als de Messias erkent, kan deze bewijzen omtrent Zijn eeuwigen aard verwerpen, zonder inkonsekvent te worden. Toen bij zekere gelegenheid de Joden in de synagoge onder elkaar redetwisten en murmureerden, omdat zij faalden Zijn leeringen betreffende Zichzelf — speciaal inzake Zijn verhouding tot den Vader — goed te verstaan, zeide Jezus tot hen: „Want Ik ben uit den hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijnen wil zou doen, maar den wil Desgenen, die Mij gezonden heeft." En vervolgens, verder op de les ingaande, die gebaseerd was op de tegenstelling tusschen het manna waarmee hun vaders gevoed waren in de wildernis en het brood des levens, dat Hij had aan te bieden, voegde Hij erbij: „Ik ben dat levende brood, dat uit den hemel nedergedaald is", en verder: „De levende Vader heeft Mij gezonden". Niet weinigen der discipelen faalden om Zijn leeringen te verstaan, en hun klachten ontlokten Hem de woorden: „Ergert ulieden dit? Wat zou het dan zijn, zoo gij den Zoon des menschen zaagt opvaren, daar Hij tevoren was?" (Joh. 6 : 38, 51, 57, 61, 62).

Tot zekere boosaardige Joden, die zich hulden in den mantel van rasantrots, en prat gingen op hun afkomst door het zaad van Abraham, en die poogden hun zonden te verschoonen door een ongepast gebruik van den naam van den grooten patriarch, sprak onze Heer op de volgende wijze van Zijn meerderheid: „Voorwaar, voorwaar zeg ik u: eer Abraham was, ben Ik." (Joh. 8 : 58; zie ook 17 : 5, 24; en vergelijk Exodus 3 : 14). Over de volle beteekenis van deze woorden zal later nog iets gezegd worden; het zij nu voldoen-

1) 2 Tim. 1 : 9, 10; Rom. 16 : 25; Eph. 1 : 4; 3 : 9, 11; Titus 1 : 2.

de om dezen tekst te beschouwen als een openlijke belijdenis dat onze Heer ouder en meerder was dan Abraham. Doch daar de geboorte van Abraham die van Christus meer dan negentien eeuwen was voorafgegaan, moet die ouderdom betrekking hebben op een bestaanstoestand vóór dien der sterfelijkheid.

Uit „Jesus the Christ”, door J. E. Talmage.

ALGEMEENE VASTENDAGLES VOOR DE ZONDAGSSCHOLEN.

3 Februari 1929.

Onderwerp: Het Sacrament van 's Heeren Avondmaal.

Tekst: „Doet dat tot Mijne gedachtenis”. (Lukas 22 : 19).

1. Instelling van het Avondmaal onder de Joden.

- a. Bij welke gelegenheid: op het Paaschfeest, dat de kruisiging onmiddellijk voorafging. (Lukas 22 : 8-13).
- b. De verordening: het nemen van geheiligd brood en wijn, ter herinnering aan Christus' verzoenende offerande. (Matth. 26 : 26-28; zie ook Lukas 22 : 19; Markus 14 : 22-25).

Vergelijk met de voorgaande verwijzingen Paulus' woorden omtrent het Avondmaal en het gewicht daarvan. (1 Cor. 11 : 23-25). De term „des Heeren Avondmaal” heeft waarschijnlijk betrekking op het feit, dat het Sacrament het eerst bediend werd op den tijd van het avondmaal, welk maal evenwel bij de Joden het voornaamste maal van den dag was.

2. Instelling van het Avondmaal onder de Nephieten. (B. v. M., 3 Nephi 18 : 6, 7, 11).

- a. Bij welke gelegenheid: het bezoek van Christus aan de Nephieten, kort na Zijne opstanding.
- b. De verordening: het nemen van geheiligd brood en wijn, ter herinnering aan Jezus Christus.

3. Doel van het Heilig Avondmaal.

- a. Om den verzoenenden dood van Jezus Christus te gedenken.
- b. Om de blijvende metgezelschap van den Geest Gods te verkrijgen. (B. v. M., 3 Nephi 18 : 6-11; Leer en Verbonden 20 : 77-79).

4. Bediening van het Heilig Avondmaal.

- a. Bevoegdheid van het Priesterschap vereischt: die van den priester der Aäronische orde (Leer en Verbonden 20 : 76).
- b. De Sacraments-teekenen.
  - I. Brood en wijn oorspronkelijk gebruikt. (Zie verwijzingen onder 1 en 2, deze les).

- II. Nu algemeen brood en water in de Kerk gebruikt. Water in de plaats gekomen, wegens moeilijkheden om wijn van bewezen zuiverheid te verkrijgen. Zie bijzondere openbaring aan Joseph Smith, deze vervanging rechtigend. (Leer en Verbonden 27 : 2-4).
- c. Toewijding der teekenen.
- I. Van het brood. (Leer en Verbonden 20 : 76, 77; vergelijk B. v. M., Moroni 4).
- II. Van den wijn of het water. (Leer en Verbonden 20 : 78, 79; vergelijk B. v. M., Moroni 5).
5. **Wie geschikt zijn om van het Heilig Avondmaal te nemen.**
- a. Alleen leden van de Kerk. (Leer en Verbonden 20 : 75; B. v. M., 3 Nephi 18 : 5, 11; vergelijk 26 : 21).
- b. Het Avondmaal moet onberouwvollen overtreders onthouden worden. (Leer en Verbonden 46 : 4; zie ook B. v. M., 3 Nephi 18 : 30).
- c. Ambtenaren der Kerk in dezen verantwoordelijk. (Vorige verwijzingen; zie ook Leer en Verbonden 20 : 68, 69).
- d. Zonde om onwaardig van het Avondmaal te nemen. (1 Cor. 11 : 26-30; B. v. M., 3 Nephi 18 : 29).
- Algemeene verwijzing: „De Artikelen des Geloofs”, Lezing IX, blz. 175-182.

HET BLIJDE LEVEN.

Om elken dag te leven in het bewustzijn der groote liefde, die ons omringt in een wereld, vervuld met de tegenwoordigheid Gods; om die liefde in de gewone dingen van het dagelijksch leven te vinden; om te werken, te rusten en te zingen in de zekerheid dat een Vriend nabij is; om droefenis te aanvaarden en smart te dragen in het vertrouwen dat Een die ons liefheeft, kent en zorgt; om elken dag en nacht als God's goede gave te beschouwen; om aan de Natuur als aan Zijn kleed te denken, en om in de schoonheid der wereld de ontsluiting te zien eener Tegenwoordigheid die het lieflijkst is, omdat zij het meeste liefheeft; om God's liefde voor óns te lezen in de sterren, in het gelaat van vrienden, in goede boeken, waarvan de gedachten Zijn gedachten zijn, door mannen van doorzicht overgezet, en het allermeeft in de Boeken die vertellen van het Leven, dat onder de menschen is gekomen — dit alles zal zijn het opheffen van ons gelaat tot het licht, en zal onze harten van blijdschap en sterke hoop doen kloppen; dit zal zijn het vinden van kracht onder lasten, en kalme onder druk, en immer een diepe bron van vreugde.

STEPHEN A. NORTON.

ZENDINGSNIEUWS.

Uit Zion.

Van de navolgende families en personen hebben wij brieven ontvangen, met het verzoek om leden, vrienden en bekenden in Nederland door middel van „De Ster” hunne hartelijke groeten over te brengen:

H. Wolthuis; R. Kanon; Peter van der Pol; S. N. Wetter; J. W. van Drunen; Arina Stok; W. de Graaff; W. Swart; A. van Tussenbroek; C. en P. Visser; C. J. Schaap; K. S. Elzinga; H. Feltzer; Henry Hansen.

Ontslagen.

Eervol ontheven van zendingsdienst in Nederland zijn de navolgende Ouderlingen:

Ouderling Henry John Noorda, laatstelijk gemeentepresident te Rotterdam-Overmaas.

Ouderling Theodore de Vries, laatstelijk leider der gemeente te Arnhem.

Ouderling Fred Velford Karren, werkzaam te Rotterdam. Het vertrek van Ouderling Karren, die op den 13en December j.l. was aangekomen, is bespoedigd door lichamelijke ongeschiktheid. Een kameraad als Ouderling Karren missen wij slechts noode. In den korten tijd dat hij in Nederland heeft gearbeid, deed hij zich kennen als een eenvoudig, toegewijd dienstknecht van den Meester. Hoopvol spreken wij de verwachting uit, dat de Heer Ouderling Karren te Zijner tijd bekwaam zal maken om een langere zendingsperiode te vervullen dan hij ditmaal heeft kunnen doen.

Overleden.

Uit Zion hebben wij bericht ontvangen dat op den 2en November 1928 is overleden: Broeder W. Hansen, 3281 Pingree Avenue, Ogden, Utah. Hij is de vader van Ouderling Henry Hansen, die enkele maanden geleden eervol van een zending in Nederland ontslagen werd. Broeder W. Hansen wordt overleefd door zijn echtgenoot en elf kinderen.

Mutaties.

De volgende verplaatsingen zijn geschied:

Ouderlingen:

L. W. M. Dalebout van Rotterdam tot president van het Amsterdamsche district; J. H. McLaren van Den Haag tot president van het Utrechtsche district; Sier Vuijk van Groningen tot president van het Groningsche district; A. L. Christensen van Enschedé naar Almelo; H. L. Deem van Den Haag naar Almelo; R. J. West van Enschedé naar Schiedam; John Westra van Rotterdam-Overmaas naar Schiedam; John van Haren van Schiedam naar Rotterdam-Overmaas als gemeentepresident; Zr B. van Haren van Schiedam naar Rotterdam-Overmaas; P. B. J. van Leeuwenburg van Rotterdam-Overmaas naar Rotterdam als gemeentepresident; Warren D. Richardson van Enschedé naar Rotterdam; M. L. Peterson van Ede naar Schiedam als gemeentepresident; L. A. Teerlinck van Ede naar Den Haag; John Sieverts van Den Haag tot president der gemeente aldaar.
